

Spm. nr. S 1019

Til erhvervsministeren (10/1 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for mulighederne for, at Konkurrencerådet kan tage stilling til, om IFPI kan forhindre en butik i Århus i at lave parallelimport af cd-plader, og derved opretholde et monopol på musikimport?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Århus (Århus Stiftstidende den 22. og 23. november 1996) har de danske pladeselskabers organisation IFPI truet en ny butik med lukning, fordi den udøver parallelimport af cdplader. Da IFPI er med til at bestemme udsalgsprisen på cd-plader i Danmark, er de utilfreds med, at den nye butik kan sælge cd-pladerne til 100 kr. pr. stk. Det kan næppe være i konkurrencelovens ånd, at IFPI udøver monopolvirksomhed og truer nye konkurrenter med lukning og retssager, hvis de handler uden om monopolet. Vi har i flere år haft parallelimport af andre mærkevarer som f.eks. parfume og tøj, uden at de oprindelige monopoler har kunnet forhindre dette. Derfor må Konkurrencerådet kunne tage stilling til, om IFPI fortsat kan udøver sit monopol.

Svar (20/1 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Sagen refereret i Århus Stiftstidende drejer sig om, at amerikanske cd-producenter finder, at der sker ulovlig import til og videresalg i Danmark af amerikansk producerede cd-optagelser. Sagen vil formentlig snarest af producenterne blive indbragt for domstolene til konkret afgørelse.

Konkurrencerådets sekretariat har over for mig oplyst, at man følger sagen, herunder om retssag indledes. I så fald vil man, da der er tale om en konkret tvist om overtrædelse af lovgivning, ikke foretage videre for øjeblikket men afvente domstolens afgørelse.

IFPI, der repræsenterer cd-producenterne, har over for Konkurrencerådets sekretariat oplyst, at de spørgsmål, der konkret er tale om at rejse over for domstolene, drejer sig om, hvorvidt importøren har haft de nødvendige tilladelser fra indehaverne af ophavsrettighederne og varemærkerrettighederne.

Ophavsretslovens § 66, stk. 2, 2. pkt., bestemmer, at der er fri viderespredningsret for lydoptagelser efter, at de første gang med rettighedshavernes tilladelse er omsat inden for EØS-området. Ifølge § 12, stk. 4, i anordning nr. 964 af 12. december 1995 gælder betingelsen om, at det første salg inden for EØS-området skal ske med rettighedshavers tilladelse dog kun for lydoptagelser, der er foretaget inden for EØS-området. I den forbindelse overvejes det bl.a. over for domstolene at rejse spørgsmål om, hvorvidt de danske regler, for såvidt angår import fra USA eller Canada, er i overensstemmelse med EF's direktiv nr 92/100 af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder. Udformningen af de foran nævnte bestemmelser i den danske lovgivning har tidligere givet anledning til spørgsmål til kulturministeren. Der kan bl.a. henvises til kulturministerens besvarelse af spørgsmål 19 til Folketingets Kulturudvalg af 29. november 1994, S 802 af 31. januar 1995 og S 1696 og S 1697 af 29. maj 1995.

Efter varemærkelovens § 4 kan indehaver af en varemærkeret forbyde andre, der ikke har dennes samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug (herunder at importere) af tegn, der er identiske med, eller som ligner varemærket. Dog kan indehaveren af en varemærkeret efter § 6 ikke modsætte sig brugen af mærket af varer, som af indehaveren selv eller med dennes samtykke er markedsført inden for EF under dette mærke. I den forbindelse vil producenterne over for domstolene rejse spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne i varemærkeloven om import fra USA og Canada er i overensstemmelse med EF's direktiv om varemærkerettigheder 89/104.

Spm. nr. S 1020

Til kulturministeren (10/1 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage stilling til, hvorvidt det er i strid med dansk lovgivning, når en butik i Århus foretager parallelimport af cd-plader?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Århus (Århus Stiftstidende den 22. og 23. november 1996) har IFPI (de danske pladeselskaber) truet en ny cdbutik med en